

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**Broj: S1 3 U 043123 22 U**
Sarajevo, 22.03.2024. godine

Pr. br. 1152/22 03.2 (14)

BOSNA I HERCEGOVINA
UREDA ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

PRIMLJENO	28.03.2024.		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijema
US-03	13-1	139	22

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Amir Ramić iz Bihaća, paše Sokolovića br. 9., protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1152-8/22 od 27.05.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 22.03.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum kao u uvodu stavom 1. odbijena žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru nagrađenih učesnika za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja broj: 02/3-11-6607/21 od 08.04.2022. godine, u postupku javne nabave Konkursa za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja „Sportsko- rekreativnog bazena u sklopu školskog kompleksa u Bihaću“, ugovornog tijela Grad Bihać, pa je slijedom navedenog stavom 2. odbijen zahtjev za povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Blagovremeno podnesenom tužbom, tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka. U tužbi obrazlaže tok postupka, te ističe da drugostepeni organ u svom rješenju prepisuje sadržaj Odluke o izboru nagrađenih učesnika, te navodi sadržaj žalbe tužitelja, ali pri tome ne daje nikakve razloge zašto odbija, odnosno ne prihvata niti jedan istaknuti žalbeni razlog, zbog čega je navedenim rješenjem počinio povredu postupka. U tužbi navodi, da date analize dispozicije prostora i analize arhitektonske forme u sklopu

idejnog rješenja (str. 1-10) komisija tumači kao varijante, kao i da su lista 13 do lista 19, priloga idejnog rješenja date osnove projektiranog objekta: tehnički nacrti i raspored opreme. Stoga tužitelj smatra, da su netačni navodi prvostepenog i drugostepenog organa, da se radi o više varijanti tlocrtnog rješenja i više varijanti estetskog oblikovanja fasada. Navodi i da je to isticano u žalbi, ali drugostepeni organ u svom obrazloženju nije naveo gdje su te varijante tlocrtnih rješenja i varijante estetskog oblikovanja fasada iz kog razloga je diskvalificiran autorski rad. Ukazuje i to, da je žalbom na Odluku o izboru nagrađenih učesnika konkursa tužitelj je tražio i njeno poništenje, te da se na osnovu analize konkursne dokumentacije, odabranog rada i navedenih primjera nepoštivanja uvjeta konkursa kao i propisa donese Odluka o diskvalifikaciji istog, te poništenje javne nabavke. Tužitelj dalje u tužbi ističe i nepoštivanje odredbi člana 12. Zakona o upravnom sporu, od strane tuženog, iz razloga što od strane tužitelja, dostavljeni Odgovor na izjašnjenje ugovornog tijela, predmetnim rješenjem uopšte nije pomenut. Ističe, da tuženi žalbu nije razmatrao. Ističe, da se aktivnost Ureda svodi na prepisivanje navoda Žalbe i Izjašnjenja o žalbi od strane ugovornog organa. Dalje navodi, da odgovor na izjašnjenje ugovornog tijela nije ni evidentiran, te da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i u datim primjerima niti tretirano, a pogrešnom interpretacijom (tendenciozno i manipulativno), izvode se nepravilni zaključci na štetu tužitelja sa jasnim ciljem diskvalifikacije konkursnog rada ozn. šifrom ART981, a s druge strane u svrhu neargumentiranog pravedanja navedene Odluke o izboru nagrađenog rada. Tužitelj predlaže i održavanje javne rasprave. Konačno predlaže da Sud usvoji tužbu poništi opsoreno rješenje kao i prvostepenu odluku i predmet vrati prvostepenom organu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim rješenjem odbijena žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru nagrađenih učesnika za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja broj: 02/3-11-6607/21 od 08.04.2022. godine, u postupku javne nabave Konkursa za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja „Sportsko- rekreativnog bazena u sklopu školskog kompleksa u Bihaću“, ugovornog tijela Grad Bihać. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je postupio na navedeni način iz razloga što iz sadržaja Konkursa za izradu idejnog rješenja može se jasno zaključiti, da ugovorno tijelo nije predvidjelo nuđenje varijacija koncepta (dizajna, prostornog koncepta itd.) kao idejnog rješenja, kako je to žalitelj nesporno ponudio. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da pravila javne nabave naročito ne upućuju na hipotetske mogućnosti, koje će se naknadno potvrditi, tuženi je ocjenio da se navedeni razlozi žalitelja nisu mogli prihvatiti.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj sud je našao da se konačna odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Dakle, u konkretnom slučaju iz spisa predmeta proizilazi da Konkursom za izradu idejnog rješenja ugovorno tijelo, u skladu sa člankom 33. stavak (1) Zakona o javnim nabavama („Konkurs za izradu idejnog rješenja provodi se kako bi ugovorno tijelo izabralo sudionika ili sudionike, koji su ponudili najbolje rješenje, odnosno idejno rješenje s ciljem: a) dodijele ugovora o javnoj nabavi usluga pobjedniku natječaja ili jednom od pobjednika natječaja za izradu idejnog rješenja ili b) dodijele nagrada pobjedniku ili pobjednicima natječaja za izradu idejnog rješenja“), predvidjelo dodjelu nagrada za tri prvoizabrana rada, tj. odabir sudionika, koji su ponudili najbolje rješenje i dodjelu nagrade pobjedniku ili pobjednicima natječaja za izradu idejnog rješenja, s ciljem osiguravanja najboljeg idejnog rješenja, koje zadovoljava kriterije postavljene ovim Projektnim zadatkom (tačka 1.5 i 1.6 Konkursa). Nadalje je vidljivo, da je jedan od ponuđača je bio tužitelj međutim njegov idejni projekat označen kao nekvalifikovan, iz razloga što ugovorno tijelo nije predvidjelo nuđenje varijacija koncepta (dizajna, prostornog koncepta itd.) kao idejnog rješenja, kako je to žalitelj ponudio, a što je tuženi potvrdio svojom odlukom.

U skladu sa navedenim, po ocjeni ovog sudskog vijeća pravilno je tuženi postupio, kada je osporenim rješenjem odbio žalu tužitelja u predmetnom postupku, iz razloga što u konkretnom slučaju iz spisa predmeta proizilazi jasno, da ugovorno tijelo nije predvidjelo nuđenje varijacija koncepta (dizajna, prostornog koncepta itd.) kao idejnog rješenja, kako je to žalitelj nesporno ponudio. Naime, ovo vijeće je izvršilo uvid u samo idejno rješenje tužitelja označeno šifrom ART981, iz kojeg se ne može utvrditi jedinstveni idjeni projekat koji se nudi, odnosno kako to pravilno tuženi cijeni u konkretnom slučaju očigledno je, da je tužitelj ponudio više idejnih rješenja. Pravilno tuženi cijeni da u konkretnom slučaju projektni zadatakom propisano dostavljanje isključivo jednog idejnog rješenja, tako da se ne može prihvatiti mogućnost prezentiranja različitih opcija sa najoptimalnijim konceptom, kao i naknadne potvrde i odabira istih od strane ugovornog tijela, na što upućuje i sam način definiranja koncepta kao „najoptimalniji“. Dakle, iz samog idejnog rješenja tužitelja nesporno proizilazi, da je ponuđeno više idejnih rješenja, a što nije sa uslovima propisanim od starne ugovornog organa u konkursnom zahtjevu gdje je jasno propisano dostavljanje jednog idejnog rješenja.

U pogledu ostalih prigovora tužitelja, ovo vijeće cijeni da pravilno i potpuno obrazloženi u oporenom rješenju koje obrazloženje prihvata i ovo vijeće, te ih iz tih razloga neće posebno obrazlagati. Tužilac, u smislu odredbe člana 102. stav 3 Zakona o javnim nabavkama BiH, („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi. Posljedično, osporeno rješenje, suprotno navodima iz tužbe, sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o urpavnom postupku BiH, („Službeni glasnik BiH“ broj: 209/02 do 53/16),i to: zvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na

osnovu kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje rješenja kao takvo, prihvata i ovo vijeće.

Tužba tužioca je dobijena kao neosnovana, stoga mu ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Maida Bikić

